

Dagboek 7
19 oktober 2019

We vertrekken rond 7 uur met Kia (zoon van Koy) richting Prey Chhor, waar zijn vader en moeder al klaarstaan voor een gezamenlijke reis naar de provincie Mondulkiri in het noordoosten van Cambodja. Hier zijn diverse kleine en grotere zendingsgemeentes waar Koy (die ook predikant is) af en toe op bezoek gaat. Hij heeft ons gevraagd om een paar dagen met hem mee te gaan.

Het is een afstand van bijna 400 kilometer, maar de weg is af en toe heel slecht, en we zijn dan ook de hele dag onderweg. We nemen stokbrood en chinese hamburgers mee voor de lunch onderweg.

Onderweg bezoeken we al een paar kleine gemeentes. We komen onverwacht aan maar we worden heel hartelijk ontvangen. Overal komen de mensen uit hun huizen en begroeten ons uitbundig. Sommigen van hen hebben we al eerder ontmoet en ook al kunnen we elkaar niet verstaan (deze stammen spreken naast het Cambodjaans ook een eigen taal), we voelen ons hier heel welkom.

Bezoek aan de kerk in Snuol. Op de achtergrond de nieuwe kerk in aanbouw (sinds 2 jaar).

In gesprek in de 'pastorie' met een predikant en zijn vrouw. Hij is 76 jaar

Als vanzelf loopt iedereen naar het kerkgebouwtje en we gaan in een grote kring zitten om bij te praten, elkaar te bemoedigen en samen te bidden. Dan nog een groepsfoto voor de kerk en we gaan alweer verder naar de volgende gemeente.

Zo leggen we deze zaterdagmiddag vier bezoeken af. We vallen op één plaats binnen bij een bijbelstudie. En we zien op twee plaatsen dat er een nieuwe kerk wordt gebouwd: de oude wordt te klein. Het aantal christenen in dit gebied stijgt de laatste tijd heel snel! Maar een nieuw kerkgebouw is natuurlijk niet zo maar gerealiseerd. Toch beginnen ze gewoon met bouwen. Als het geld op is, wachten ze totdat er weer genoeg is voor een volgende fase. Heel bijzonder om mee te maken. Ook al zijn we moe van de lange reis, we krijgen nieuwe energie

Groepsfoto voor de kerk in Oreang village

Het wordt al donker als we afscheid nemen van de gemeenteleden in het dorp Oreang. En we moeten nog op zoek naar onderdak. We rijden naar de hoofdstad van Mondulkiri, Sen Monorom, waar een hotel vinden voor twaalf dollar per nacht, met een ventilator. Een airco is hier niet nodig, want het is hier een graad of tien koeler dan in Phnom Penh. Dit gebied is bergachtig en ligt een stuk hoger, waardoor het ook 's nachts heerlijk afkoelt.

Zondag 20 oktober

We gaan alweer vroeg op pad om op tijd te zijn in Busra, waar we de kerkdienst zullen bijwonen vanmorgen. We zijn hier al een paar keer eerder geweest en zodoende kennen we al een paar mensen. Heel bijzonder, zo ver van huis en in zo'n andere wereld!

In dit gebied wonen de Phnong people. De gemeente van Busra is in korte tijd enorm gegroeid. Inmiddels zijn er 700 gemeenteleden!

Het kerkgebouw is inmiddels veel te klein. De kerk zit stampvol met mensen als we aankomen. De kinderen staan buiten te wachten tot het 'hun beurt' is om mee te doen.

We luisteren naar prachtige liederen, als eerste van [de jongste kinderen](#), het podium staat helemaal vol! Daarna zingen [de oudere kinderen](#) een lied, gevolgd door [de jongeren](#), [de vrouwen](#) (in hun traditionele Phnong kleding) en als laatste [de mannen](#).

Frits is gevraagd of hij vandaag de preek wil verzorgen. Koy zegt: een preek van een buitenlander spreekt mensen hier heel erg aan. Dan horen ze het evangelie ook vanaf de andere kant van de wereld, en begrijpen ze dat het echt waar is.

Frits heeft een preek geleend van onze eigen predikant, ds. Rutger Heij, een preek over de liefde voor je naaste in verhouding tot de liefde voor God. De bijbeltekst is 1 Johannes 4:19-21.

We hebben de preek hier en daar aangepast en vertaald in het Engels. En Kia vertaalt de preek van Frits in het Khmer.

We bieden nog een klein geschenk aan als herinnering aan deze dag: een beeldje van een hand dat een hart vasthoudt. De gemeente is het hart, God houdt hen vast in de palm van zijn hand.

Na de dienst bekijken we de bouw werkzaamheden voor de nieuwe kerk. Het fundament is gelegd en inmiddels is begonnen met de bouw van de muren. Nu is het geld op en moet men verder sparen en zoeken naar middelen om de kerk helemaal af te bouwen.

We worden uitgenodigd voor de lunch bij de dominee thuis. Zijn kinderen hebben voor ons gekookt en onder andere een traditioneel Phnong gerecht gemaakt dat behoorlijk spicy is! Van allerlei lekkere fruitsoorten worden ons als toetje aangeboden. En dan is het tijd om afscheid te nemen.

Na nog een bezoek aan de Busra Watervallen gaan we terug via Prey Chhor naar Phnom Penh. Het is rond een uur of 9 als we daar aankomen. Het was een bijzondere reis, met veel indrukken.

Busra watervallen